Musel se z té nemoci zbláznit, říká otec jednoho žháře z Gutů

(Pokračování ze str. 1)

Když si policie přišla pro jeho syna a když rodičům oznámila, že Honza je jedním ze tří údajných žhářů, kteří za pomoci čtyř plastových lahví naplněných benzinem zničili dřevěný kostel v Třinci-Gutech, byl z toho v šoku.

„Byl to blesk z čistého nebe, absolutně to nechápu. V životě bych do kluka neřekl, že by mohl udělat něco špatného, natož tak hrozného," řekl otec.

Dodal, že vlivem nemoci, která u chlapce propukla během dospívání, ztratil řadu kamarádů a uzavřel se doma. Většinu času trávil v dětském pokojíčku. V příštím roce měl maturovat na střední dopravní škole, místo toho stráví čtvrtý ročník zřejmě ve vazbě, kde bude čekat na soudní proces.

„Pokud nebyl ve škole nebo na rehabilitacích, seděl v pokojíčku. Nepil, nekouřil, za celý červenec byl venku snad dvakrát nebo třikrát. Proto jsme byli docela rádi, když se někdy šel provětrat. V tu noc, kdy došlo k požáru, jsme vůbec nevěděli, kam jde. Neříkal nám to, vždyť už je plnoletý," řekl otec.

> Mají pět dětí, které jsou velmi slušně vychované
>
> *sousedka*

„Ty kluky, se kterými to prý udělal, jsem v životě neviděl ani neslyšel. Vůbec nevím, jak se s nimi dal dohromady," dodal.

Lidé z ulice, kde jeden ze žhářů bydlí, se shodují, že jde o spořádanou rodinu. „Mají pět dětí, které jsou velmi slušně vychované. Nejstarší dcera už je také dospělá a studuje vysokou školu. Jsme z toho opravdu všichni špatní a rodiče litujeme," řekla Právu jedna ze sousedek.

Další soused se domnívá, že chlapec se svou účastí na útoku na kostel mohl snažit mstít Bohu za svoji nemoc. Honza sice nebyl tím, kdo zápalné lahve hodil, protože kvůli své nemoci vyčkával v autě, nicméně mu hrozí úplně stejný trest jako tomu, kdo lahve hodil, protože podle obvinění velmi dobře věděl, kam a proč jede.

„Je možné, že prosil Pánaboha, aby mu od nemoci ulevil, a když pomoc nepřicházela, něco se v něm zlomilo. Je mi jasné, že je to spekulace, ale jiný důvod, proč mohl spáchat takovou věc, nikoho z nás opravdu nenapadl," dodal soused.

Tatínek jednoho ze žhářů nakonec na dotaz, zda je připraven na to, že jeho syn možná stráví mnoho let ve vězení a zřejmě se bude muset v případě odsouzení spolupodílet na úhradě škody, takže si v podstatě zničil život, pokrčil rameny: „Trest si samozřejmě zaslouží, to je jasné. Zničil život nejenom sobě, ale i svým blízkým, je to fakt hrůza."

Foto ČTK – Petr Sznapka

Jeden z mladíků, obviněných z úmyslného zapálení kostela, odchází od soudu.

Řidičce prolétlo…

(Pokračování ze str. 1)

Podle informací se jednalo o nové vozidlo, se kterým žena jezdila jen velmi krátce. Při zastavení motor v rámci úsporného režimu vypnul a řidička poté zpanikařila. „Já se k tomu vyjadřovat nechci," řekla na dotaz Práva a zavěsila telefon.

Nehoda se stala na přejezdu z Plzně do Chebu. V pendolinu tehdy cestovalo dvě stě pasažérů. Náraz poškodil čelo lokomotivy, u osobního vozu byla zcela zdemolovaná jeho zadní část.

„Řidičce zachránilo život to, že její auto už bylo z velké části mimo koleje," řekla Korandová.

Drážní inspekce nehodu nešetřila. „Následky srážky nebyly zase tak vážné. Celková škoda byla 1,5 miliónu korun, z toho 720 tisíc na pendolinu," uvedl její mluvčí Martin Drápal s tím, že inspekci nepříslušní zkoumat trestněprávní odpovědnost osob.

Podle něho v tomto případě prováděl šetření pouze dopravce a provozovatel dráhy.

Nejvážnější nehoda pendolina s autem je z roku 2015. Polský řidič kamiónu vjel na červenou na přejezd u Studénky, kde jej uvěznily závory. Pendolino stačilo před srážkou, kterou nepřežili tři lidé, už jen zpomalit. Vlak se zastavil až o půl kilometru dál. Šoféra kamiónu poslal soud na osm a půl roku do vězení.

Na obnovu kostela dají i Slováci

Pohled na spáleniště, které zbylo z kostela Božího těla v Třinci-Gutech. Foto ČTK – Petr Sznapka

Denisa Doležalová

Radní města Třinec schválili v pondělí na mimořádném jednání vyhlášení veřejné sbírky na obnovu vyhořelého dřevěného kostela ze 16. století v Gutech.

Ten v noci 2. srpna podpálili tři mladíci, dva z nich již jsou ve vazbě, třetí obviněný zůstal na svobodě. Sbírku město vyhlásí ve středu, ale ještě zítra ji musí schválit kraj.

Na obnovu zničené památky chtějí přispět nejen lidé z Česka, ale i ze Slovenska.

„Ve středu na stránkách města zveřejníme číslo konta, které bude sloužit výlučně jenom pro tuto sbírku," řekla v pondělí Právu starostka Věra Palkovská (Osobnosti pro Třinec).

Podpora srdci Evropy

„Ozývají se lidé nejen z České republiky, ale i ze Slovenska, což nás velmi překvapilo. Objevují se jednotlivci, firmy, ale třeba chce pomoci i představitel jednoho velkého města v Moravskoslezském kraji. Moc jim všem záleží na tom, aby ta památka byla opět obnovena. Věříme, že tyto pozitivní emoce dál vydrží," popisovala Palkovská.

Město Třinec každý rok pořádá charitativní koncert Srdce Evropy. Vždy je výtěžek z koncertu využit na pomoc potřebným. Tentokrát jej město použije na záchranu vyhořelého kostela. „Akce bude na třineckém náměstí 24. září. Zástupci firem tady mohou předat šeky přímo biskupovi a drobní dárci přispět do kasiček," upřesnila starostka. Veřejná sbírka nebude mít podle ní žádný limit. „Cokoliv se bude dát za velkého úsilí restaurátorů použít na obnovu památky, bude použito," uzavřela Palkovská.

Zemřel parašutista Jaroslav Klemeš

Ve věku 95 let zemřel včera odpoledne generálporučík Jaroslav Klemeš. „Odešel nejen poslední žijící parašutista vysazený v protektorátu, ale i dlouholetý patron armádních výsadkářů," uvedl ministr obrany Martin Stropnický (ANO).

Jaroslav Klemeš se narodil 31. ledna 1922. V roce 1940 po obsazení ČSR nacisty se rozhodl pro odchod do zahraničí. 9. ledna 1940 přešel nejdříve do Maďarska (kde byl kratší dobu vězněn) a odtud přes Jugoslávii, Řecko, Turecko a Sýrii do Francie.

Tam byl zařazen do spojovací čety v čs. zahraničním vojsku. V jeho řadách se zúčastnil bojů o Francii, poté se přesunul do Anglie, kde absolvoval radiotelegrafický a sabotážní kurz zakončený seskokem, následoval dokončovací konspirační kurz.

Po něm byl zařazen do skupiny Platinum a 17. února 1945 byl v rámci operace Platinum–Pewter vysazen poblíž Nasavrk.

Zpočátku se účastnil odboje na Českomoravské vrchovině, v závěru války se přesunul do Prahy, kde až do osvobození působil jako radiotelegrafista a udržoval spojení s Londýnem a s vládou v Košicích.

V prosinci 1950 byl ale propuštěn z činné služby a krátce nato zatčen. Patnáct měsíců byl držen ve vyšetřovací vazbě, odsouzen ke dvěma letům nepodmíněně a degradován.

Po propuštění z vězení pracoval jako skladník, závozník, později jako řidič. V květnu 1968 byl rehabilitován a byla mu vrácena hodnost i vyznamenání.

Jaroslav Klemeš byl 8. května 2010 prezidentem republiky jmenován do hodnosti brigádního generála, 28. října 2013 jej prezident Miloš Zeman jmenoval generálmajorem.

Za své zásluhy dostal Československý válečný kříž, v roce 1997 mu byla udělena medaile Za hrdinství a loni v říjnu obdržel Řád bílého lva. **(zr)**

Robejšek zlákal do voleb politologa Tomského

Do strany Realisté vstoupil politolog a komentátor Alexander Tomský. Na tiskové konferenci ho včera představil mentor strany Petr Robejšek. Tomský má podle něj kandidovat jako jednička v Pardubickém kraji. Čeká ho jen formální schválení.

> Mám možnost po 35 letech kritického psaní zkusit, co by se dalo udělat v parlamentu
>
> *Alexander Tomský*

„Vždy jsem souzněl s kolegou Petrem Robejškem. Najedou mám možnost po 35 letech kritického psaní zkusit, co by se dalo udělat v parlamentu," řekl Tomský.

Podle svých slov chce razit liberálně-konzervativní pohled, který akcentuje národ. Distancoval se zároveň od fašistických tendencí.

Do strany se prý přihlásil z vlastní iniciativy. „Je to člověk realisticky myslící, vždycky tak myslel. Přesně popisoval problémy, které trápily Evropu, a dával k nim zasvěcené komentáře," řekl Robejšek.

Foto PRÁVO – Jan Handrejch

Alexander Tomský (vlevo) a Petr Robejšek na včerejší tiskové konferenci Realistů.

Tomský byl v 90. letech členem ODS. Po skandálech kolem financování strany přestoupil v roce 1998 do Unie svobody. Tu však brzy opustil, protože podle jeho slov byla málo pravicová. Nakrátko vstoupil i do Strany svobodných občanů, ale ta mu připadala „extrémně libertariánská".

Má za sebou učitelskou, nakladatelskou, překladatelskou a publikační činnost. Léta působil v exilu v Británii, kde po roce 1968 vystudoval mezinárodní vztahy, ekonomii, politickou filozofii a pedagogiku.

V roce 1981 založil a deset let vedl nakladatelství Rozmluvy, které vydávalo autory zakázané v Československu. Domů se vrátil v prosinci 1989, později vedl nakladatelství Academia a vydavatelství Národního divadla. Přednášel na New York University v Praze.

Komentáře publikuje mj. na Novinkách.cz. **(jim)**